

Bulevardi 28

00120 Helsinki

Puhelin 90 - 680 401

Telefax 90 - 6804 0389

Annaliisa Vento

7.8.1995

1 (2)

Arvoisa jäsenlaitos

KORVAUKSEN KOROTUSTA KOSKEVA SÄÄNNÖS ON MUUTTUNUT
(TapVakL 60 a §)

Tapaturmavakuutuslain 60 a §:n mukaan vakuutuslaitoksen on maksettava viivästynyt korvaus viivästysajalta korotettuna.

Korvausta korotetaan, kun on kulunut kolme kuukautta sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolloin vakuutuslaitos on saanut korvauksen perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin kohtuudella voidaan vaatia. Tätä arvioitaessa otetaan huomioon myös vakuutuslaitoksen mahdollisuudet itse hankkia selvitys. Korvauksen korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä. Korvauksen korotusta, joka on pienempi kuin 26 markkaa (vuonna 1995), ei makseta.

Korotusvelvollisuus ei koske lakisääteistä vakuutusta harjoittavien vakuutus- tai eläkelaitosten välisiä yhteensovituksia tai takautumisoikeuteen perustuvia suorituksia.

Korvauksen korotuksesta on annettu Liiton kiertokirje 15/85. Kiertokirjeen periaatteet ovat edelleen voimassa.

Korvauksen korotus on 1.5.1995 voimaan tulleen tapaturmavakuutuslain 60 a §:n muutoksen mukaan vuotta kohden laskettuna korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen (13 %). Toukokuun alussa voimaan tulleista lakimuutoksista ja Suomen Pankin päätöksestä on kerrottu Liiton kiertokirjeissä 23/94, 9/95 ja 15/95.

Muutettua 60 a §:ää ei voimaantulosäännöksen mukaan sovelleta asiaan, joka on tullut vireille vakuutuslaitoksessa ennen lain voimaantuloa. Säännöksiä sovelletaan kuitenkin sellaiseen korvauserään, jonka eräpäivä on lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen. Muutettua säännöstä jouduttaneen laissa olevan korotuksen laskemista koskevan kolmen kuukauden määräajan johdosta sovelta-
maan ensimmäisiä kertoja alkusyksyllä.

Korvauksen korotukseen sovellettavaa lakia ja siten korotusprosenttia valittaessa on otettava huomioon asian **vireilletulopäivä** ja **korvauserän eräpäivä**.

Lain voimaantulon jälkeen vireille tulleisiin asioihin sovelletaan uuden lain mukaista korvauksen korotusta (13 % vuonna 1995).

Esimerkki

Jos toukokuussa 1995 haetaan korvausta kustannuksista, jotka ovat syntyneet edellisessä huhtikuussa, korvauksen viivästyttyä korotusprosentti on 13.

Sama sääntö koskee ansionmenetyskorvauksia: 1.5.1995 jälkeen vireille tulleissa asioissa on vireilletulopäivä ratkaiseva, eikä merkitystä ole sillä, milloin korvauksen saaja on ollut työkyvytön.

Jos kustannusten korvausta koskeva asia, esim. sairauskulun korvaaminen, on tullut vireille eli lasku on tullut vakuutuslaitokselle ennen 1.5.1995, määräytyy korvauksen maksamisen viivästymisestä johtuva korotus vireilletulohetken mukaisesti ja on aikaisemman säännöksen mukainen 16 %.

Kun kyseessä on ennen 1.5.1995 alkanut ja sen jälkeen jatkunut työkyvyttömyys, jota koskeva asia on tullut vakuutuslaitoksessa vireille ennen 1.5.1995, noudatetaan seuraavia periaatteita:

Eri korvauslajien erääntymisajoista säädetään tapaturmavakuutuslain 47 §:ssä. Maksettaessa tapaturmaeläkettä ja päivärahaa, korvauserän eräpäivä (päivärahan osalta maksupäivä) ratkaisee mahdollisen korotusprosentin. Jos viivästyneen korvauserän erä- tai maksupäivä olisi ollut ennen 1.5.1995, sovelletaan korotukseen vanhaa lakia. 1.5.1995 jälkeen erääntyneisiin korvauseriin sovelletaan vastaavasti uutta lakia.

Samoja sääntöjä noudatetaan myös silloin, kun muutoksenhakuelimen päätöksen johdosta maksetaan korvauksia takautuvasti. Asian vireilletulo ja mahdollisesti myös korvauserän erääntyminen on tarkastettava kunkin korvauksen osalta erikseen.

Jatkossa Suomen Pankki vahvistaa kullekin kalenterivuodelle viitekoron korkolain mukaista korkokantaa ja siten myös korvauksen korotusta varten. Vuodenvaihteessa ja myöhemmin, jos korvauksia maksetaan takautuvasti useammalta vuodelta, korvauksen korotus määräytyy sen mukaan, mille vuodelle viivästyminen kohdistuu. Korotuksen suuruus on kulloinkin voimassa olevan Suomen Pankin päätöksen mukainen.

TAPATURMAVAKUUTUSLAITOSTEN LIITTO



Tapani Miettinen